



Säsongen 1967 - 1968

Text: Kjell Olofsson. Foto & bearbetning: Lars Rasmusson

Bilder och bildtexter från Panterns arkiv.



Detta blev ett extra långt verksamhetsår som av flera olika skäl kom att omfatta perioden 1/9 1967 - 31/1 1969.

Vid årsmötet 1967 fick Sven Olsson fortsatt förtroende som klubbens ordförande med hjälp av Otto Olofsson (vice), Lennart Nilsson (kassör) och Kjell Olofsson (sekreterare). Till övriga ledamöter i huvudstyrelsen valdes Tommy Gustavsson, Erling Brandt och Lennart Larsson.

I ishockeysektionen utsågs Kjell Dehlin till ny ordförande med Tommy Gustavsson som vice och Kjell Olofsson som kassör medan de två unga ledarna Ulf Adelstam och Lars Rasmusson blev sekreterare respektive materialansvarig. Ordförande i bordtennissektionen blev Gert Ekblad, sekreterare Erling Brandt och kassör Lennart Nilsson samt suppleanter Sven Olsson och Ulf Hansson.

Huvudstyrelsen höll 4 protokollförda möten utöver arbetsmötena på måndagskvällarna. Hockeysektionen höll 6 protokollförda möten och 5 allmänna möten.

BT-sektionen höll tre.

Samtliga möten ägde rum i klubblokalen.

Bingosuccén fortsatte fram till december men under vårens spel skedde en successiv tillbakagång som medförde att vår guldkossa började sina och till sist gick med underskott. Skälet till nedgången var att några profitörer tagit över marknaden. De arrangerade, mot en väl tilltagen ersättning, bingo åt de av stadens större klubbar som lyckades få stora tillstånd. Spelet bedrevs affärsmässigt, i för ändamålet väl anpassade lokaler, och det var nog en enkel match för dem att konkurrera ut de ideella klubbarna som inte var kapitalstarka nog att kunna bjuda motstånd. Våra motdrag för att rädda ekonomin blev kortsiktigt att lägga ner vårt bingospel och istället försöka tiggas pengar av företagarna på Segevång vilket inbringade 300: - samt framförallt att kraftigt höja medlemsavgifterna.

Bordtennissektionen startade aktivt med ett seniorlag i div.3 södra och ett pojklag. En del av vår verksamhet flyttades över till Kirsebergs fritidsgård fortfarande med Sven Tillgren som instruktör. Seniorlaget hamnade på sista plats vilket kanske inte var så konstigt då vi enbart representerades av pojkspelare av vilka Jan Thornkvist var framgångsrikast. Övriga som deltog var Janne och Leif Bergman, Kenneth Larsson, Johnny Andersson, Lennart Larsson och Erling Brandt. Sammanlagt deltog 38 ungdomar i verksamheten.

Inför säsongen hade Benny Burakovsky engagerats som ny tränare för ishockeylaget och han gick med mycket stor entusiasm in för uppgiften. **Tillsammans planerade Benny och jag säsongen via flera intensiva samtal i hans föräldrars sommarstuga i Silvåkra eller i familjens lilla butik vid S: t Knuts Torg. Vid de senare tillfällena kände jag mig ofta lite illa till mods då jag tydligt märkte att fadern definitivt inte delade eller ens förstod sonens brinnande hockeyintresse. Då jag dessutom inte var den ende som kom dit för att prata hockey några timmar har jag en viss förståelse för hans ibland uppgivna gester och klagande monologer. Förebråelserna var dock alltid enbart riktade mot sonen.**

Försäsongsträningen bedrev vi på Limhamnsfältet under försommaren och i Pildammarna under augusti och september samt därefter med tvåtimmarspass på inhyrd is i Köpenhamn under 5 söndagar.

Därefter var det dags att komma in på Östra Isbanan där vi hade tilldelats 4 veckotimmar.

Representationslaget, som deltog i division 4, hamnade efter en rafflande slutstrid på tredje plats 1 poäng efter Kiviksgården och lika med Skäret men med sämre målskillnad. Detta trots att vi i våra matcher mot Kiviksgården tagit tre poäng av fyra och mot Skäret vunnit två av tre matcher. Dessutom missade den annars säkre Janne P. oturligt ett straffslag två minuter före slutsignalen i den oavgjorda matchen mot Kiviksgården.

Tredjeplatsen var extra olycklig eftersom de två främsta lagen skulle flyttas upp till division 3 där redan tidigare de två Malmölagen Kulladal och Söder hade sin hemvist. I lilla DM avancerade vi via segrar över Kristianstad och Skäret fram till final mot Cernelle mot vilka vi förlorade med 1-11 uppe i Vegeholmshallen. Cernelle IK var en nybildad klubb, finansierad framförallt av Gösta Carlsson, i vilken det fanns många etablerade spelare. Klubben dansade bara en säsong och försvann sedan.

Totalt spelade vi 19 matcher varav 11 slutade med vinst, 2 blev oavgjorda och 6 förlorades. I detta kapabla och framförallt lovande lag deltog följande 21 spelare:

19 matcher: Tommy Falck och Christer Hansson

18 matcher: Lennart Wahlström, Bo Svensson,
Janne Persson, Torsten Svensson,
Thomas Andersson, Staffan Eriksson
Lars Norberg

17 matcher: Göran Andersson, Ingemar Jonsson

16 matcher: Bengt Larsson

15 matcher: Benny Johansson

14 matcher: Benny Burakovsky, Perry Granér,
Lars Gullstrand

13 matcher: Rolf Stenkvist

12 matcher: Johnny Pettersson

5 matcher: Gunnar Nettmark

4 matcher: Josef Rusz

1 match Ronny Evander

Bäste målgörare blev Christer Hansson med 19 fullträffar före Torsten Svensson 10 och Tommy Falck med 9. Noterbart här var att den spelande tränaren Benny Burakovsky under sina 14 matcher som center mellan Christer Hansson och Torsten Svensson inte lyckades göra något mål. Burra, som var en duktig tränare, tillförde alltså inte mycket som spelare. En strålande debutsäsong gjorde däremot den klokt spelande backen Lars Norberg som, i likhet med två andra stora överraskningar Staffan Eriksson och Benny Johansson, hämtats direkt från vårt pojklag.

Dessa tre bildade även tillsammans med Göran Andersson, Rune Andersson, Thomas Nilsson

och Perry Granér stommen i juniorlaget. Samtliga deltog i lagets 7 matcher. Thomas Andersson, Per Kristell och Stefan Sämfors noterades för 6 matcher. Granér blev, som vanligt, toppskytt med 7 mål före Staffan Eriksson med 4.

24 spelare användes av den nye unge lagledaren Ingemar Jonsson.

Ett nytt och ungt lagledarteam var också Ulf Adelstam och Lars Rasmusson som använde 19 spelare i pojklag 1:s 12 matcher. Där visade de upp ett nytt löfte i Per-Håkan Lundgren en målfarlig yngling som redan under sin debutsäsong gjorde 12 mål. Tillsammans med Lars Mårtensson och Stefan Sämfors deltog han i samtliga matcher medan Lars Norberg, Thomas Nilsson, Göran Andersson, Benny Johansson, Benny Strand och Sven-Göran Ziegler missade en. Ziegler 6 mål samt Lars Norberg och Benny Johansson med 5 kom närmast "Putte" i målligan

I SDS pucken, som hade ett rekordår med 150 deltagande lag, ställde vi upp med 4. Några intressanta grabbar som debuterade i den turneringen var Roger Norberg med 1 match och Bo Borgkvist med 5 matcher och 3 mål.

Borgkvist har nog med tiden annars blivit mest känd i Pantern som pappa till den skicklige målvakten Robert Borgkvist.

Direkt efter säsongen värvades Bengt Larsson och Lars Norberg över till MFF och samtidigt kom även några andra av våra tongivande spelare, som uppvaktats av de fyra div.3-klubbarna i Malmö, till styrelsen och aviserade sina övergångsavsikter. Då vi dessutom, på grund av den snabba och helt oväntade bingonedgången, hade hamnat i en mycket besvärlig situation tog styrelsen det drastiska beslutet att ta ett sportsligt sabbatsår för att rätta upp ekonomin.

Innan beslutet offentliggjordes ringde jag upp Skärets ordförande Kalle Mohlin och gjorde en deal som innebar att han fick första tjing på de spelare han önskade överta i utbyte mot att han upplät en plats till vår lottförsäljning vid hans bingoarrangemang på restaurang Erikslust. Lottförsäljningen, som gick mycket bra, ombesörjde min fru Iréne och hennes väninna Lena medan jag fick stanna hemma och vakta barnen.